

A.P.K. keuring

Een A.P.K. keuring aan een auto voorkomt dat er gevaarlijke situaties ontstaan met voertuigen die te onveilig zijn om aan het verkeer deel te nemen. Zo is het 12-jarige karretje van mij onlangs in de garage geweest en gekeurd geworden of die nog goed genoeg was om de weg op te gaan. En ja hoor, mijn autotoetje kwam weer goed door de keuring heen. Alles was weer prima. Vooraf had ik er ook veel vertrouwen in omdat mijn autootje met nog geen 50.000 kilometer op de teller niet versleten kan zijn. Hij is amper ingereden! De slijtage van de chauffeur die is echter veel groter dan zijn voertuig. Het verstand komt met de jaren en ouderdom met gebreken wordt gezegd en dat berust op veel waarheid. En daarom zal ik me niet meer laten keuren om mijn rijbewijs dat in 2024 verloopt < als ik er nog ben > te laten verlengen. Iemand van 93 jaar moet niet meer achter het stuur. Voor die is een ander voertuig gemaakt. Hoewel ik kan zeggen:

**Met mij is er totaal niets aan de hand
Ik ben nog goed van lijf en van verstand
Wel af en toe pijn in heupen en in 'n knie
Als ik me buk, is het net of ik sterretjes zie
Mijn polsslag is te snel, en mijn bloeddruk te hoog
Maar ik ben nog fantastisch goed... zo op het oog.**

**Met de rollator die ik heb gekregen
Loop ik weer langs 's Heerens wegen
Kom ik weer in winkels en ook op het plein
Wat heerlijk zo gezond te mogen zijn
Wel gebruik ik pufjes om op adem te komen
En een slaappil om wat te kunnen dromen
Mijn geheugen is ook niet meer wat het was
En ben ik weer vergeten wat ik gisteren nog las
Ook heb ik wat meer last van mijn ogen
En mijn rug die is ook iets meer gebogen
Mijn hoesten is wat erger, mijn keel is vaak erg droog
Maar ik ben nog fantastisch goed... zo op het oog.**

**Het leven is zo mooi, het gaat zo snel voorbij
Als ik kijk naar foto's, over vroeger van mij
Dan denk ik terug aan mijn jeugdige jaren.
Ik wilde van alles, en moest er lang voor sparen.
Ik ging reizen en fietsen , overal heen
Ik kende geen moeheid, zo 't scheen
Nu ik ouder word, draag ik veel grijs en zwart
En loop ik heel langzaam, vanwege het hart
Doe het maar op uw gemak, zei de cardioloog
U bent nog fantastisch goed... zo op het oog.**

**De ouderdom is goed, ja begrijp me wel
Maar als ik niet slapen kan en ik schaapjes tel
Dan twijfel ik of dit allemaal wel waar is
En of schaapjes tellen niet wat raar is
Mijn tanden liggen in een glas met water
Mijn bril leg ik op het nachtkastje even later
Mijn looprek staat naast het bed en 'n stoel
U weet dus wat ik met die twijfel bedoel
Trek niets in twijfel, zei mijn pedagoog
U bent nog fantastisch goed... zo op het oog.**

**'s Morgens, als ik ben opgestaan
En eerst mijn plasje heb gedaan
Lees ik het nieuws in de krant
Mijn duiven verzorg ik naderhand.
Dan eet ik 'n boterham, en als besluit
Een banaan of iets anders van fruit
Wel gaat alles natuurlijk wat traag
Dat is 'n ding waar ik niet over klaag
Zit ook niet te zeuren, want het mag
Omdat het normaal is bij de oude dag.
Aanvaard het maar rustig, zei de psycholoog.
U bent nog fantastisch goed... zo op het oog!**

Lichamelijk was ik aan een rollator al lang toe maar in mijn hoofd nog niet. Al heel lang heeft dat ding onaangeroerd en onder 'n oude gordijn in het berghok gestaan. Toen ik de eerste keer met dat ding over straat liep dacht ik dat iedereen naar me keek. Ik schaamde me. Dat is natuurlijk verbeelding geweest. Het was voor mij heel normaal als ik oudere mensen met een rollator zag lopen. Waarom zouden anderen dat ook niet zo zien? Bovendien lopen er duizenden achter zo'n ding. Nu ben ik blij dat zoiets als een rollator bestaat want anders zou ik achter de geraniums zitten en daar ben ik nog niet aan toe. Ik ben nog heel goed...zo op het oog !!!!!

Pie.